

Posudek na bakalářskou práci Petra Vojtěcha *Možnosti využití počítačových her při výuce společenskovedních předmětů*

Zhodnocení pedagogického potenciálu počítačových her, které je předmětem předložené práce, je ožehavým tématem, protože často vzbuzuje dost velké emoce – počítačové hry jsou často bezvýhradně zatracovány (především těmi, kteří nenašli k počítačům žádný vztah) nebo naopak bezvýhradně přijímány (především těmi, kdo jim propadli). Proto je u takového tématu třeba se vyhnout oběma těmto extrémům; a to se zde autorovi, myslím, podařilo.

V první části své práce rozebírá publikované názory ve prospěch a v neprospěch počítačových her; probírá se dost velkým množstvím literatury a shrnuje, jaké negativní účinky mohou hry mít a jak naopak mohou působit negativně. Myslím, že se mu daří předložit vcelku nezaujatý obrázek, ze kterého je zřejmé, že s počítačovými hrami jsou spojena určitá nebezpečí (především pokud jim někdo věnuje neúměrné množství času, či dokonce propadne nějaké formě závislosti na nich), že ale mají i velký pozitivní potenciál, který je využitelný i v pedagogické praxi.

Ve druhé části práce se autor probírá souborem několika pozoruhodných her, které se mu jeví jako pedagogicky obzvláště dobře využitelné.

Práce je napsána víceméně jasně a srozumitelně, i když není bez chyb ("tzv. kompetitivní hraní, který vrcholí výše zmíněným hraním profesionálním"; "Nemalý počet lidí této hry jí propadl"; "poskytnutí obrazu na dva protichůdné názory"; atd.) Obzvláště pikantní je v závěru práce věta "Při porovnání podobných kritérií a prostudování domácí i zahraniční literatury jsem dospěl k závěru, ", která nijak nepokračuje, takže to vyvolává dojem, že nám autor závěr, ke kterému dospěl, zůstává dlužen.

Přes drobné výhrady, které k práci mám, se mi jeví celkově jako zdařilá a navrhuji ji hodnotit stupněm "B".

V Hradci Králové 30.6.2017

Jaroslav Peregrin